

Bet. o. f. t. beslutn. vedr. multinational sikringsstyrke i Irak

- adækvat, med en humanitær katastrofe til følge,
- at den nu pågående krig vil betyde yderligere lidelser for den irakiske befolkning og eventuelt også for de nærmeste naboer,
 - at kampen mod terror afspores med denne krig og kun yderligere vil skabe antivestlige følelser blandt en propaganderet og uoplyst muslimsk befolkning,
 - at krigen i Irak vil forringe muligheden for fred i Mellemøsten,
 - at den internationale terrortrussel vil øges,
 - at internationalt forpligtende samarbejde og FN's legitimitet og autoritet har lidt alvorlig skade ved forløbet og iværksættelsen af den ulovlige krig,
 - at Danmark har sat sit renommé som et besindigt og loyalt FN-engageret land over styr,
 - at regeringens udspil til håndtering af den humanitære katastrofe er helt utilstrækkelig,
 - at det er hykleri at tale om befrielse af den irakiske befolkning med bomber efter systematisk at have udsultet befolkningen i årevis gennem sanktioner, der ikke ramte Saddam Hussein, men kun civilbefolkningen,
 - at resultatet af tidligere våbeninspektørers afrapporteringer ifølge de tidligere resolutioner burde have affødt lempelser i sanktionerne til gavn for civilbefolkningen, således som Hans von Sponeck, Rolf Ekéus og Scott Ritter gentagne gange har påpeget det.«

Endvidere skrev SF i betækningsbidraget til B 118 følgende:

»Hvis forestillingen i den nye amerikanske sikkerhedspolitiske doktrin er, at man med forebyggende angreb – preemptive strikes – skal eliminere enhver nation, der opfylder de kriterier, eller som potentielt kunne tænkes at komme til at udgøre en trussel, står verden foran en uendelig række af krige og en altoverskyggende terrorbalance. Ihukommende, at en række af de nationer, der med større eller mindre ret kunne beskyldes for at være slyngelstater, er i besiddelse af atomvåben, er truslen om en altødelæggende krig rykket nærmere med realiseringen af den amerikanske doktrin.

Det fremhæves ofte, at Danmark skal være taknemmelig over det store amerikanske militærberedskab. Og det er rigtigt, at USA bruger enorme ressourcer på et forsvar, som også historisk er kommet Danmark til gavn. Men i det regnskab er det vigtigt at bemærke, at især EU

har været en drivende kraft i den humanitære bistand, i FN-samarbejdet, i miljøforbedringsarbejdet og andre økonomisk omkostningstunge foranstaltninger. Disse foranstaltninger er stadig farbar vej som centrale elementer for en langsigtet sikkerhedspolitik, der adækvat imødegår terrortruslen, fattigdom, analfabetisme, flygtningestrømme, miljøkatastrofer etc.

Den bølge af sympati og forståelse, der mødte USA efter de tragiske begivenheder den 11. september 2001, og det fælles projekt med allierede – herunder Danmark – om kampen mod terror er med krigen i Irak sat alvorligt tilbage. Terrortruslen er øget og ikke mindsket, for verdenssamfundet har trods ansatser i Europa og Canada forsømt at sætte massivt ind mod terrorens årsager og grundlag. I stedet går en håndfuld lande nu, med USA i spidsen, ind i en type af aktion, der kun alt for ofte har demonstreret sin utilstrækkelighed i forhold til at etablere langsigtede og bæredygtige grundlag for fred og demokratisering.«

Endvidere skrev SF dengang, at vi håbede, at krigen ville kræve et minimum af ofre. Dertil knyttede vi også et – om end spinkelt – håb om, at Irak efterfølgende kan blive et fredeligt og demokratisk land. Perspektiverne er nu mere dystre end nogen sinde.

Både danske og udenlandske iagttagere peger på, at den irakiske regering har et meget tvivlsomt mandat i befolkningen. Der peges også på, at Iraks nye politiske elite lever i ekstrem beskyttelse – enten i den såkaldt sikre grønne zone i Bagdad eller i udlandet.

SF lovede i forbindelse med vedtagelsen af B 118 at gå aktivt og konstruktivt ind i arbejdet med den efterfølgende genopretning. Vi må konstatere, at genopbygningen i al væsentlighed er gået i stå. SF foreslår derfor – i erkendelse af, at tropperne i dag er en væsentlig del af problemet – at de danske tropper trækkes ud, og at Danmark i stedet forpligter sig til at anvende et beløb, der minimum svarer til de af Danmark anvendte militæruddgifter i Irak, på civil genopbygning.

SF skal endnu en gang appellere til at lade fornuften råde i dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik. Irakkriegen har udviklet sig til en katastrofe, og mere af det samme vil kun forværre problemerne. SF's bud på en anstændig håndtering af Irakkrigens perspektiver fremad er derfor